

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/61/2022
Identifikačné číslo spisu: 7021200516
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7021200516.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: H.. G. E., narodený XX. H. XXXX, bytom H., F. XXX, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych práce a rodiny Bratislava, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Košice, so sídlom Košice, Zádielska 2, vo veci podania žalobcu zo dňa 28. júla 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. februára 2022, č. k. 8Sa/18/2021 - 55, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom konania n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 3. februára 2022, č. k. 8Sa/18/2021 - 55 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „krajský súd“) odmietol podanie, ktorým žalobca namietal porušenie svojich subjektívnych práv iným zásahom žalovaného, za ktorý označil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 26. februára 2021, Číslo: RV1/OPPnKŤZPaPČ/SOC/2021/35458-4 (ďalej len „prvostupňový orgán“ a „prvostupňové rozhodnutie“), ako aj rozhodnutie žalovaného zo dňa 13. mája 2021, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2021/6321 (ďalej len „druhostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil.

2. Krajský súd uznesením zo dňa 04. 11. 2021, č. k. 8Sa/18/2021-38 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia opravil a doplnil svoje podanie zo dňa 28. 07. 2021 o chýbajúce náležitosti: označenie druhu žaloby, označenie žalovaného, označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy, deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ak sa žalobca dovoľáva, správne uvedenie žalobného návrhu. Žalobca bol zároveň v odôvodnení uznesenia poučený v zmysle § 59 ods.

3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), že ak sa v lehote určenej krajským súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne uznesením, ak pre tento nedostatok nemožno v konaní pokračovať. Žalobcovi bolo predmetné uznesenie doručené dňa 19. 11. 2021.

3. Na predmetné uznesenie žalobca reagoval podaním zo dňa 03. 12. 2021, v ktorom predložil súdu žiadosť o predĺženie lehoty na odstránenie vád podania zo dňa 28. 07. 2021, ktorú odôvodnil nasledovne: „Prostredníctvom elektronickej podateľne a elektronickej poštovej schránky funkčne, kauzálne, miestne a vecne príslušného správneho druhostupňového súdu druhej inštancie Krajský súd v Košiciach robím urobenie podania žiadosti o predĺženie sudcovskej procesnej právnej lehoty stanovenej a určenej na opravu a doplnenie urobenia podania správnej žaloby určenej a stanovenej uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.:8Sa/18/2021-38 - IČS: 7021200516 zo dňa 4. novembra 2021, doručeného do mojich k mojím vlastným rukám a do mojich vlastných rúk dňa 19. novembra 2021 a to z právnych dôvodov nákazy nebezpečnou nákazlivou ľudskou chorobou spôsobenou koronavírusom SARS - CoV - 2, vírusového ochorenia Covid - 19, zápalu pľúc zapríčineného nebezpečnou nákazlivou ľudskou chorobou spôsobenou koronavírusom SARS - CoV - 2 a vírusovým ochorením Covid - 19, hospitalizácie v ústavnom zdravotníckom zariadení z vyššie uvedených zdravotných dôvodov bezprostredne zachraňujúcej môj zdravotný stav a trvania mojej dočasnej pracovnej neschopnosti riadne vykonávať svoje povolanie a zamestnanie určenú funkčne, kauzálne, miestne a vecne príslušnému správne druhostupňovému súdu druhej inštancie Krajský súd v Košiciach.“

4. Krajský súd výzvou zo dňa 21. 12. 2021, doručenou žalobcovi dňa 11. 01. 2022, vyzval žalobcu, aby v lehote 5 dní od doručenia predložil krajskému súdu lekársku správu preukazujúcu hospitalizáciu v nemocničnom zariadení. Žalobca na predmetnú výzvu reagoval podaním zo dňa 18. 01. 2022, v ktorom okrem iného uviedol, že „je v príkrom rozpore so zásadou Rímskeho práva Iura Novit Curia, ktorá je platná dodnes, podľa ktorej počas konania v zmysle znenia ustanovení vyššie uvedených všeobecne záväzných právnych predpisov, lekárska správa preukazujúca hospitalizáciu žalobcu v nemocničnom zariadení nie je a nesmie byť bez žalobcovho výslovného a v písomnej forme udeleného súhlasu predmetom“. K podaniu priložil tiež potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti žalobcu zo dňa 02. 08.2021 s odtlačkom pečiatky a podpisom oprávneného lekára - ortopéda.

5. Vzhľadom na to, že žalobca ani v súdom stanovenej lehote, ani do dňa vydania napadnutého uznesenia podanie zo dňa 28. 07. 2021 nedoplnil a krajský súd pre tento nedostatok nemohol ďalej v konaní pokračovať, odmietol podanie žalobcu zo dňa 28. 07. 2021 pre neodstránenie jeho nedostatkov v súlade s § 59 ods. 3 SSP. Žalobca ani nepreukázal, že by na jeho strane existovali také prekážky, ktoré by mu bránili v realizácii súdom uložených povinností v zmysle uznesenia zo dňa 04. 11. 2021.

6. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca. Kasačnú sťažnosť odôvodnil „Podanie kasačnej sťažnosti odôvodňujem tým, že krajský správny súd a sudca krajského správneho súdu v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon, tým že počas trvania mojej dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorú som svojím konaním ani svojím nekoním nezapríčinil a ani nezavinil, to znamená v čase a v dobe kedy objektívne nie som schopný dočasne plnohodnotne a riadne vykonávať svoje právnické povolanie, kedy som dočasne nedisponoval, nemal a nepožíval procesnú subjektivitu a spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom, kedy sa procesné lehoty dočasným zánikom mojej procesnej subjektivity a spôsobilosti samostatne konať pred správnym súdom Ex Lege prerušili a kedy mi procesné lehoty Ex Lege neplynuli ako tomu, kto dočasne stratil procesnú subjektivitu a spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom vydal uznesenie, vydaním ktorého citujem Expressis Verbis z neústavného a nezákonného uznesenia sudcu krajského správneho súdu a krajského správneho súdu „Podanie žalobcu o d m i e t a.“ a uvedeným nesprávnym procesným postupom mi správny súd ako účastníkovi konania znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.“ Poukázal tiež, že „právne posúdenie veci krajským správnym súdom a sudcom krajského správneho súdu je právne a skutkovo nezrozumiteľné, právne a skutkovo zmätočné, právne a skutkovo vágne (nejasné, nepresné a neurčité), nedostatočne právne a skutkovo podložené a odôvodnené z čoho bez akýchkoľvek pochybností a jednoznačne

vyplýva nepreskúmateľnosť uznesenia krajského správneho súdu treťou stupňovým kasačným súdom tretej inštancie Najvyšší správny súd Slovenskej republiky“.

7. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti žalobca namietal nesprávne právne posúdenie krajským súdom z dôvodu neposúdenia „podania v právnej správnej žaloby o inom zásahu v sociálnych veciach podľa jeho skutočného obsahu, pričom po posúdení podania správnej žaloby o inom zásahu v sociálnych veciach podľa jeho skutočného obsahu je uvedené podanie jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností podaním správnej žaloby o inom zásahu v sociálnych veciach a uvedené subjekty boli a aj naďalej sú na to Ex Contitutione, Ex Lege, Ex Officio Et Lege Artis povinné.“

8. V závere navrhol, aby súd „bez nariadenia pojednávania uznesením rozhodol o zrušení kasačnou sťažnosťou napadnutého uznesenia“.

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zákona č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

10. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

11. Podľa § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 57 ods. 1 SSP, ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému správne súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

13. Podľa § 59 ods. 1 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

14. Podľa § 59 ods. 2 SSP, v uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

15. Podľa § 59 ods. 3 SSP, ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

16. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

17. Najvyšší správny súd po oboznámení sa so súdnym spisom krajského súdu zistil nasledovné skutočnosti. Žalobca podal podanie doručené krajskému súdu dňa 29. 07. 2021, v rámci ktorého sa domáhal „ochrany pred trvajúcimi a hroziacimi opakujúcimi sa následkami iných zásahov žalovaných orgánov verejnej správy v sociálnych veciach, o zákaze žalovaným orgánom verejnej správy pokračovať v napadnutých iných zásahoch uskutočnených vydaním namietaných a napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy v sociálnych veciach, o uložení povinnosť žalovaným orgánom verejnej správy obnoviť v primeranej lehote stanovenie správnym súdom stav existujúci pred trvajúcimi a skončenými inými zásahmi uskutočnenými vydaním namietaných a napadnutých namietaných a napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy ....“. Krajský súd vyhodnotil, že takto

žalobcom podané podanie obsahuje vady, ktoré je potrebné z jeho strany odstrániť, a preto ho za týmto účelom vyzval (označenie druhu žaloby, označenie žalovaného, označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy, deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ak sa žalobca dovoľáva, správne uvedenie žalobného návrhu). Žalobca síce na výzvu krajského súdu reagoval podaniami zo dňa 03. 12. 2021 a 18. 01. 2022, ale nedoplnil svoje podanie tak, ako to požadoval krajský súd. Z dôvodu neodstránenia týchto väd, preto krajský súd odmietol podanie žalobcu. S uvedeným postupom sa najvyšší správny súd stotožňuje.

18. Krajský súd po podaní správnej žaloby správne skúmal, či podaná žaloba má všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle ustanovení SSP. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovo podanie nebolo dostatočne zrozumiteľné, pričom sám krajský súd mal pochybnosti, aký typ žaloby žalobca podal, keďže podľa obsahu, resp. podľa rozhodnutí, ktoré doložil žalobca k podaniu, by bolo možné uvažovať o správnej žalobe v sociálnych veciach, napriek skutočnosti, že žalobca žalobu označil ako „správna žaloba proti iným zásahom v sociálnych veciach“. Preto bolo práve v dispozícii žalobcu, aby tieto nejednoznačnosti odstránil. Najvyšší správny súd upriamuje pozornosť žalobcu na túto skutočnosť z dôvodu, že predmetné náležitosti podania, resp. žaloby, je potrebné uviesť takým spôsobom, aby z obsahu podania jednoznačne vyplývali, prípadne, aby ich bolo možné vyvodiť bez akýchkoľvek pochybností z textu podania. Obdobne postup správnych súdov pri posudzovaní žalôb v sociálnych veciach a proti inému zásahu orgánu verejnej správy je rozdielny, pretože žaloby v sociálnych veciach sú posudzované neformálnejšie.

19. Najvyšší správny súd zároveň poukazuje, že konanie v správnom súdnictve je založené na dispozičnej zásade, v zmysle ktorej konanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je možné začať len na základe žaloby, a súčasne je na samom žalobcovi, aby určil predmet súdneho prieskumu. Keďže žalobcom podané podanie, resp. žalobu krajský súd vyhodnotil ako nezrozumiteľnú a trpiacu niekoľkými vadami, bolo preto v dispozícii práve žalobcu, aby tieto vady podania odstránil, a najmä, aby jednoznačne uviedol rozhodné skutočnosti s tým súvisiace. Žalobca však žiadal predĺženie lehoty na vykonanie týchto úkonov z dôvodu jeho dočasnej práceneschopnosti (hospitalizácie), pričom ale ďalej komunikoval s krajským súdom prostredníctvom zasielania podaní cez elektronickú schránku (portál ÚPVS) a svoje podanie nedoplnil tak, ako to vyžadoval krajský súd. V týchto podaniach žalobca len namietal, že krajský súd žiadal potvrdenie o žalobcovej hospitalizácii, pričom žalobca s uvedeným nesúhlasil, pretože „lekárska správa preukazujúca moju hospitalizáciu v nemocničnom zariadení nie je a nesmie byť bez môjho výslovne a v písomnej forme udeleného súhlasu predmetom dokazovania...“. Žalobca napriek tomu, že vykonával úkony adresované krajskému súdu a súvisiace s výzvou krajského súdu, neodstránil a nedoplnil svoje podanie tak, ako požadoval krajský súd.

20. Ostatné námietky žalobcu vzhľadom na odmietnutie podania krajským súdom a zamietnutie kasačnej sťažnosti najvyšším správnym súdom, preto najvyšší správny súd nepovažoval za potrebné sa k nim osobitne a vyčerpávajúco vyjadrovať.

21. Najvyšší správny súd zároveň poukazuje, že „obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania“. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 zo dňa 08. 03. 2017). Vzhľadom na uvedené skutočnosti najvyšší správny súd námietky žalobcu proti napadnutému uzneseniu krajského súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ho nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP analogicky podľa § 168 SSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.